

El parenostre, segons el papa Francesc

Dij, 23/05/2019 per Catalunya Religió

(Laura Mor -CR) Aquest dimecres el **papa Francesc** ha completat la [col·lecció de catequesis dedicades al parenostre](#). Són setze discursos pronunciats en el marc de l'audiència general que fa cada setmana a la plaça de Sant Pere del Vaticà. En anteriors catequesis, el pontífex havia reflexionat sobre qüestions diverses, com el sagrament del baptisme, els manaments o la família. Aquí ens fixem en la lectura pastoral que, al llarg de cinc mesos i mig, ha desgranat sobre la pregària universal dels cristians.

Per a Francesc, el tret fonamental del parenostre és que es tracta d'una [pregària "filial"](#). Una invocació que no és autosuficient, que requereix [humilitat](#) i que neix de la confiança. El papa convida a establir aquest diàleg amb un Déu que "és com una mare que no deixa mai d'estimar la seva criatura". En aquest sentit, parla d'"una gestació que engendra un circuit infinit d'amor".

"Ensenya'm a pregar"

"També nosaltres hauríem de dir: 'Senyor, ensenya'm a pregar'". Com ho van fer els deixebles. Així va presentar el papa Francesc aquest cicle de catequesis sobre el parenostre el primer dimecres de desembre, en temps d'Advent. Ho fa recordant que Jesús "pregava amb les oracions que la seva mare li havia ensenyat". És a dir, que Jesús [prega amb els salms](#), "la pregària dels jueus". Prega amb el seu poble, en espais públics, durant la litúrgia. Però busca també llocs aïllats que l'ajudin a "entrar en el secret de la seva ànima". En aquests espais, diu el papa, "és el profeta que coneix les pedres del desert i puja a dalt de les muntanyes".

Describeix així la intimitat i proximitat que Jesús estableix amb Déu. L'encontre personal de la pregària alimenta el seu mestratge: "Es converteix en mestre de pregària dels seus deixebles". Per aprendre a pregar, Francesc reivindica l'actitud [humil](#). En parla en diverses ocasions. De la mateixa manera, insisteix amb què Jesús fa "caure les barreres de la submissió i de la por". El parenostre convida

a adreçar-se a Déu “sense preàmbuls” i apel·lant a “realitat concreta de l'home”. Considera que “demandar el pa de cada dia no és una qüestió decorativa”, sinó existencial. I es refereix a “la nostra contínua fam, la nostra contínua set, la nostra recerca de felicitat”.

Quina paraula falta en el pàrenostre?

Per entendre el pàrenostre, Francesc situa el context de la prèdica de Jesús. És el sermó la muntanya, les Benaurances. A partir d'aquí “capgira els valors de la història”, és “la revolució de l'Evangelí”. Entre d'altres aspectes, assenyala “una absència impressionant en el text del 'Pàrenostre'”: la paraula 'jo'. Diu que Jesús prega des del 'tu' perquè “[no hi ha espai per a l'individualisme](#) en el diàleg amb Déu”.

En la segona part del pàrenostre, cada petició es formula des del 'nosaltres'. “Fins i tots les preguntes humanes més bàsiques per a l'home -com la de tenir menjar per saciar la fam- estan totes en plural”. En aquesta línia, creu que “Jesús, en la pregària, no vol desconnectar l'ésser humà, no el vol anestesiar”. El pàrenostre ajuda a obrir-se als altres i a fer-se responsable. Defensa que no es tracta d'un seguit “d'invocacions refinades” sinó que [respon a problemes “concrets i quotidians”](#). No és “un exercici per a ascetes”, sinó el crit dels qui pateixen.

Una pregària valenta i combativa

El papa es refereix repetidament al dolor i al mal que afligeixen aquest món. En parla especialment en la penúltima catequesi, quan diu que els protagonistes d'aquest patiment “es converteixen en una veu en l'última paraula de la pregària de Jesús”: [deslliura'ns del mal](#). El pontífex és conscient que hi ha “massa realitats que no estan d'acord amb el pla de Déu”. I contrasta els *tempus* i criteris del món amb “la força del Regne de Déu”. Comprèn també les inquietuds dels qui es pregunten “[com és que aquest Regne es realitza tan lentament?](#)”

I és aquí on considera que aquesta “pregària valenta, fins i tot combativa” [empeny als cristians](#) a transformar el món. I conclou: “El cristià sap com n'és d'aclaparador el poder del mal, i al mateix temps experimenta com Jesús, que mai ha sucumbit a la seva adulació, està de part nostra i ve a ajudar-nos”.

Podeu recuperar en aquest llistat **totes les catequesis del papa Francesc sobre el pàrenostre**. Són una traducció de **Josep M. Torrents** per Catalunya Religió:

1. [Ensenya'ns a pregar](#) (5 de desembre de 2018): “La pregària humil és escoltada pel Senyor”
2. [Una pregària que demana amb confiança](#) (12 de desembre 2018): “Tenir fe, deia una persona, és tenir el costum de cridar”
3. [Al centre del discurs de la muntanya](#) (2 de gener de 2019): “És bo pensar que el nostre Déu no necessita sacrificis”
4. [Truqueu i se us obrirà](#) (9 de gener de 2019): “Podem estar segurs que Déu respondrà”
5. [“Abbà, Pare!”](#) (16 de gener 2019): Per a un cristià, pregar és dir senzillament dir “Pare”

6. **Pare de tots nosaltres** (16 de gener 2019): “No hi ha espai per a l’individualisme en el diàleg amb Déu”
7. **Pare que ets en el cel** (20 de febrer 2019): “Ningú de nosaltres no està sol”
8. **Sigui santificat el teu nom** (27 de febrer 2019): “Déu és com aquelles mares que en tenen prou amb una mirada per entendre-ho tot”
9. **Vingui el teu regne** (6 de març 2019): “Com és que aquest Regne es realitza tan lentament?”
10. **Faci’s la vostra voluntat** (20 de març 2019): “No hi ha espai per a l’atzar en la fe dels cristians”
11. **Dóna’ns el nostre pa de cada dia** (27 de març 2019): “Jesús ens ensenya a demanar al Pare el pa de cada dia”
12. **Perdona’ns els nostres deutes** (10 d’abril de 2019): “Estimem en primer lloc perquè hem estat estimats”
13. **Com nosaltres perdonem als nostres deutors** (24 d’abril 2019): “Qui ha rebut tant ha d’aprendre a donar tant”
14. **No ens deixeu caure en la temptació** (1 de maig 2019): “En els moments més dolorosos i angoixants, Déu vetlla amb nosaltres”
15. **Deslliura’ns del mal** (15 de maig 2019): “La pregària cristiana no tanca els ulls a la vida”
16. **Siguis on siguis, invoca el Pare** (22 de maig 2019): “La pregària cristiana neix de l’audàcia d’anomenar Déu amb el nom de 'Pare'”